

כדורגל

וואלס וינאי, ורוקנירול

מה קורה כאשר שתי תזמורות מעולות, היודעות היטב את מלאכתן, מתכוננות זמן רב להופעה מיוחדת, ולבסוף הן מבצעות אותה יחד, באותה שעה, תחת ידו הבלתי-אמונה וחסרת-הכשרון של מנצח אומלל? מי שאינו יכול לתאר לעצמו מחזה כזה, חבל שלא נוכח במשחק של וואקר האוסטרי רית עם מכבי חיפה, שנערך השבת בחיפה. כי באותו זמן בו הפליאה וואקר במשחקו, שהזכיר בצורתו השקטה והנאה האלס וינאי כפי שמסוגלים לרקוד אותו רק רוק-דגים מקצועיים, הדגימו שחקני מכבי רוק-נ'רול סוער, חסרת-תאמה, בו אין שחקן אחד יודע מה עומד חברו לבצע בעוד שניה. לכן היו רגעים רבים באותו משחק בו יצא קהל האלפים מגדרו, כאשר ראה את שחקני מכבי מאלצים את הוינאים להתאים את קצב וצורת משחקם לזה של המכבים. אך הוינאים ידעו היטב, ממש עד האקורד האחרון, את סיומה של היצירה, ואילו המכבים, כאילו נעצרו באמצע.

פשוט לא נעים. הוינאים לא הסתירו את התפעלותם הרבה ממשחק של מכבי, הגדירו אותו כעז ביותר מאז עזבו את עפרי מולדתם לטירום הממושך. יותר מכל, גרמו הוינאים, בעלי גינוני הגימוס העדינים, להתלהבות רבה בין הייקים. וכשם שהצטיינו האוסטרים בנימוס כן גם הפליאו במשחקם העדין במיוחד. כאשר שרק השופט לפאול נגד הבלם ניקישר, נעמד הלה דום והסמיק. לא היה לו נעים.

12 דקות לפני תום המשחק היתה ה' תוצאה 0:1 לטובת מכבי האוסטרים היו כבר בטוחים בהפסדם. כדורגלני מכבי, שהשתדלו להעביר את הזמן כדי שהמשחק יגמר בנצחונם, בעטו בחוקה מחוץ למגרש. כשבאחת ההזדמנויות ניצלו האוסטרים זריקת חוזק להתקפה מהירה על שער מכבי, ונחשמו לפני השער, שרק השופט תורה על בעיטת 11 לטובתם, באופן תמוה ביותר. לפני שהספיק הקהל לעכל את החלטת השופט, כבר היה הכדור מונח ברשת החיפאים.

קלדות לשופט. האוסטרים התחבקו ו-

התנשקו. הם הבטיחו לא להפסיד אף משחק בישראל ועתה הלכה הבטחתם והתממש. הם ידעו שיש להם עוד משחק נגד הפועל ירושלים, אולם ממנה לא חששו, אחרי ששמעו כי זו עלתה רק בשנה האחרונה לליגה הראשונה. להם לא היה איכפת שכל שמונת אלפי הצופים שרקו וקיללו את השופט; הם נסגרו להגנת שערם.

אולם מה שאירע אחר-כך מתאים יותר לסיפורי אלף לילה ולילה. השופט שליפר הכניס את המשורקית לפיו כדי לשרוק ל' סיום המשחק, העיף מבט אחרון על המגרש. באותה שניה שגה חיים לויץ בפעם היחידה במשחק, הגיח לאוסטרים להבקיע את שער הנצחון 30 שניות לפני תום המשחק.

האוסטרים חגגו את נצחונם ואת קיום הבטחתם. אולם שמחתם היתה מוקדמת. יום אחד אחרי נצחונם הפסידו לקבוצה החלשה ביותר נגדה שיחקו בישראל, הפועל ירושלים, בתוצאה 2:1.

כדורסל

תחילת הסוף?

יציעי הבטון הקטנים של איצטדיון ה' כדורסל בחולון היו ריקים כמעט לגמרי. רק מספר קטן של ילדים ונערים הצטופפו במרכז. היתה זו תמונה עגומה מאוד.

כשני תריסרי כדורסלני הפועל חולון ומכבי הדרום תל-אביב התכרבלו בבגדי האימון שלהם ורעדו מקור. לא בהם היה האשם שהקהל לא בא למשחק. להיפך, המשחק שעתיד היה להיערך היה צריך להיות אחד המרתקים שבמפגשי העונה. מכבי הדרום צעדה במקום הראשון בטבלת הליגה בכדורסל, אחרי שניצחה לפני שבוע במפתיע את האלופה מכבי תל-אביב. הפועל חולון פיגרה אחריה רק בשתי נקודות. גם לא הקור הוא שהבריח את הקהל מאיצטדיון הכדורסל. היו לכך סיבות עמו-קות הרבה יותר.

גלגל חוזר. הכשלונות האחרונים ב' מסעי נבחרת הכדורסל הישראלית, וריב העסקים בענף זה, היו אחד הגורמים המכריעים לכך שהכדורסל ירד לפתע מ' דרגתו כענף היצוא הספורטאי מ' 1 של ישראל. חוסר מגרשים מתאימים במקומות מרכזיים, זלזול בארגון המפעלים והיעדר תמיכה ממשלתית או צבורית מספקת לענף זה, תרמו גם הם לדרודרו של הכדורסל. הענף מונח, הקהל לא בא למשחקים, ובהכרח השפיע הדבר גם על רמת השחקנים והמשחק. למרות שכדורסלני שתי הקבוצות נלחמו בשצף-יץ, במהירות ולעיתים אף בפראות, היה אחד המשחקים המתוחים ב' ליגת הכדורסל חיזור ומשעמם. ההתארות והעבירות האישיות היו רבות יותר מאשר הסלים, ומכבי הדרום הפסידה את הפסדה הראשון בעונה בתוצאות 35:49.

נאנו יעקב שאלתיאל, ששימש במשחק כשופט: "חבל, חבל לראות איך ספורט יפה הולך ומתחלל."

כדורסלני מכבי-דרום ליר על הפועל-חולון חשיבות שאבדה מחוסר סיפור

שחקנית דמונ'ו ב' שלום לך, עצבות" תואר שנדבק בלי הצדקה

אינו מקבל שיעורי חינוך. בתמורה הוא מראות נוף נפלאים של גרמניה. אולם כדרך הגרמנים, הוא מסכך את העיניים. בשיא האינטרלוד מסתבר שלמנצח אשה יפה ומטרופ.

אליסון החמודה מתלבטת קצת בין ה' מצפון והרגש, בין המנצח הגרמני והרוסא האמריקאי, מחליטה להקריב את חייה ול' הפוך לפילגשו של המנצח. אולם, כרגיל אצל האמריקאים, יש מרחק רב בין החלטה לביצוע. הסרט מסתיים דוקא כשאליסון מוכיחה את לאומיותה, נישאת לרוסא.

הסרט שהצליח לעבור את הצנזורה, ה' מקפידה שצופה ישראלי לא יראה את גרמניה או גרמנים על הבד, לא יצליח לעבור את הצנזורה הטבעית של הצופה.

יומן החדשות

עשור ובדים

שנת העשור תמשוך לישראל לא רק תיירים אלא גם יצרני-סרטים במספר רב. אם תתגשמה תכנית שונת, עשויה יש' ראל להיות מוצפת בכוכבי קולנוע ומפיקים. ראשון הסרטים שיחזרו בארץ יהיה, כנראה, **סרט על עשרת שנות המדינה** ינסה להפיק גם קורנליוס ונדרבלט, בשיתוף עם השגרירות הישראלית בחשינגטון, ארצות-הברית. . . . **תקוותיהן של המועמדות** לתפקיד אנה, בסרט אנה פראנק, התאכזבו השבוע, כשמפיקי הסרט בחרו דוקא את המועמדת האמריקאית, מילי פרקינס, לתפקיד אנה. . . . **מיריין ("ציד המכשפות")** דימונ'ו, השחי קנית הצרפתיה העולה, שהפכה מגערה מכוורת ופוזלת לכוכבת העתיד (העולם הזה 1056) והשוהה עתה בארצות-הברית, מוצפת בהצעות להופעות בסרטים הולר' בודיים. אחרי הופעתה בסרטה של פרנסואז סאגאן, שלום לך עצבות (ראה תמונה), שלא זכה לביקורת ולהבט בעתונות האמריקאית, זכתה מיליין עצמה לביקורות משובחות ב' יותר. אחרי שבמקרים רבים נקבע היחס אליה עקב הופעתה בצידי הסכספות, שמבקרי הקולנוע בארצות-הברית לא ראוהו מכיוון שהצגתו לא הותרה שם עדיין, זכתה מיליין בכינוי "המכשפה האדומה", למרות שהכתישה השתייכות כלשהי למפלגה הקומוניסטית.

תריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **התשוקה המזורה** (פאר, תל-אביב) — המתח והחיים בידי מישל סימון, בתפקיד הנהג הנוטה למות ומבקש להביא ילד לעולם, לפני עזבו אותו. טרגיקומדיה פילוסופית. משחק גאוני.
- **הארבעים ואחד** (תמר, תל-אביב) — הוכחה נוספת כי אצל הרוסים אין האהבה או הנשגה מלאות תסקי, כש' המדובר בהרג. סרט סובייטי פיוטי.
- **אריאן** (חן, תל-אביב) — מה מסוגלת אודרי הפבורן לעשות לדון ז'ואן ותיק כגרי קופר, ומה שהוא מסוגל לעשות לה בקומדיה סנטימנטלית.

קולנוע

סרטים

לא זעקה מרה

יליד הארץ (מקסים, תל-אביב; תל-אור, ירושלים; ארצות-הברית) הוא סרט שנועד למלחמה בהפליה הגזעית הקיימת בארצות-הברית, והמשיג בדיק את המטרה ההפוכה: הצדקת טענותיהם של הלוחמים למען הפרדת הגזעים. אולם יותר מפתיעה מעובדה זו היא העובדה שהסרט נוצר ביזמתו, ובשהתפתחו של האיש שתרם תרומה מכרעת למלחמה בהפליה גזעית — ריצ'ארד רייט.

רייט, כושי שהרגיש על עורו את תוצאות ההפליה, היה חבר המפלגה הקומוניסטית, כתב את יליד הארץ והריח הון תועפות, פרש מהמפלגה הקומוניסטית, שינה קצת מתכנו של ספרו לצורך העלילה הקולנועית. וכדי שיבינו את גיבורו, כפי שהוא רצה שיבינו אותו, שיחק בעצמו את התפקיד הראשי בסרט, תפקידו של הכושי עלוב-החיים ביג'ר תומס.

ביג'ר תומס לפי הספר הוא כושי שהוריו נרצחו בידי הלבנים, ואשר נחף עקב ההפליה הגזעית לזרועות הקומוניסטים, נאלץ לבצע ששע שהיה מחויב-המציאיות. ביג'ר תומס, כפי שהוא מצטייר בסרט, הוא כושי מושחת וטיפש למדי, פושע מועד גם שלא בחוקף הנסיבות.

כר בחדר הזכנת. אחרי תקופה ממו' שכת של חוסר-עבודה, מקבל ביג'ר עבודה כנהג פרטי של משפחת לבנים. כשהוא נושא את בת המשפחה השכורה (ניין האלאס) לחדרה, מופתע שם עליידי הופעתה של אמה העיורת, הוא חושש לגורלו אם יתפס בחדר, משתיק את הבת בעזרת כר וחונקה. הוא מנסה לשטש את עקבות הרצח ולברוח, אך נופל לבסוף לידי החוק, אחרי שרצח גם את האהובתו כהת-עור. יליד הארץ הוא סרט מעניין הראוי שי' יראוהו. אולם הוא אינו מה שיכול היה להיות — זעקה נגד ההפליה הגזעית.

תרבות אישית

אינטרלוד (נת, תל-אביב; ארצות-הברית) הוא סרט העושה תעמולה לפעולות התרבות שמנהלת ארצות-הברית במדינות זרות. הוא מלמד כי נוסף לבתי-התרבות והספריות המשוכללים, הנפתחים כמעט ליד כל נציגות דיפלומטית אמריקאית, עוסקות הפקידות האמריקאיות העובדות במוסדות אלה גם בפעילות תרבותית ברמה אישית יותר. ג'ון אליסון, בעלת הקול הנמוך, היא מין פקידה כזאת במינכן שבגרמניה. בשעות הפנאי שלה היא לוקחת לעצמה עבודה נוספת, כדי לשעשע רופא-מתלמד אמריקאי צעיר. אולם גם עיסוק זה אינו מעיק עליה ביותר, וכשהיא פוגשת במנצח תזמורת גרמני (רוסנו בראצ'ק) ממוצא איטלקי, היא מסכימה לתת גם לו כמה שיעורים פרטי-טיים אודות מהותה של האשה האמריקאית. **צנזורה מול צנזורת.** המנצח הגרמני